

Тому гостро постає питання розвитку діяльності сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів на маркетингових засадах.

1. *Демократичні інструменти управління громадами*: Посібник для депутатів місцевих рад / В. Кашевський, С. Штурхецький, І. Добко. Рівне: 2016. 108 с.
2. Шибанін В.С., Котикова О.І., Кормишкін Ю.А. Сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи – інструмент розвитку сільських територій. *Вісник аграрної науки Причорномор'я*. 2013. Вип. 3. С. 3-11.
3. Міракін В.В. Сучасні тенденції розвитку сільськогосподарських кооперативів в Україні. *Економіка і суспільство*. 2018. № 16. URL: http://economyandsociety.in.ua/journal/16_ukr/27.pdf.

Волоснікова Н.М.

к.е.н., доцент

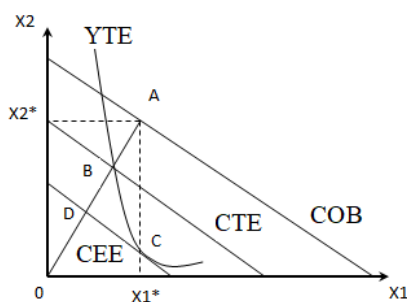
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЕФЕКТИВНОСТІ ТА РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ В УПРАВЛІННІ ЛОГІСТИЧНОЮ ІНФРАСТРУКТУРОЮ ПІДПРИЄМСТВ

За своєю суттю логістична інфраструктура уявляє собою зовнішню та внутрішню середу організації логістичної роботи фірми в інтегрованому комплексі. Розглядаючи відносну економічну ефективність, слід виділити концепцію М. Фаррелла, який розділяє її на технічну і аллокативну складову.

Технічна ефективність (виробнича) відображає здатність отримувати максимальний обсяг випуску з даного набору факторів виробництва. Аллокативна ефективність (ефективність розподілу або «ефективність по Парето») відображає здатність використовувати ресурси в оптимальній комбінації, беручи до уваги їх відносну ціну і використовувану технологію. Підприємство (або галузь) можна вважати технічно неефективним, якщо воно використовує занадто багато ресурсів для випускається обсягу продукції. У цьому випадку воно не буде розташоване на кривій своїх виробничих можливостей, а буде розташовуватися під нею. З точки зору розподілу, підприємство (галузь) неефективно, якщо воно використовує неоптимальну комбінацію ресурсів для здійснення випуску продукції. У цьому випадку воно може перебувати на кривій виробничих можливостей, але не буде мінімізувати витрати.

Економічна, технічна і аллокативна ефективності можуть бути відображені графічно (рис. 1), для випадку з двома видами ресурсів (X_1 і X_2), в такий спосіб.

YTE – ізокванта технічної ефективності
 СЕЕ – економічно ефективні витрати
 СТЕ – технічно ефективні витрати
 COB – фактичні витрати

Рис. 1. Графічне представлення економічної, технічної та аллокативної ефективності

Згідно Фарреллу та його послідовникам, економічна ефективність визначається як здатність підприємства виробляти задану кількість продукції з мінімальною вартістю для даного рівня технології.

Виходячи з даного графіка визначаються наступні співвідношення:

1) Технічна ефективність (ТЕ) дорівнює відношенню OB/OA або $СТЕ/COB$, тобто відносини технічно-ефективних витрат ресурсів до фактичних і буде дорівнює 1 в разі їх рівності; відповідно технічна неефективність представлена надлишковими витратами –

відрізок АВ, і співвідношення АВ/0А вказує на частку (відсоток), на яку потрібно знизити використання всіх ресурсів для досягнення технічної ефективності виробництва, не викликавши при цьому зниження обсягу випуску.

2) Аллокативная ефективність (АЕ) дорівнює відношенню 0D/0B або СЕЕ/СТЕ, тобто відношенню економічно ефективних витрат ресурсів до технічно ефективним; відрізок ВD відображає зниження витрат в тому випадку, якщо процес виробництва стане ефективним з точки зору розподілу.

3) Економічна ефективність (ЕЕ) дорівнює співвідношенню 0D/0А або СЕЕ/СОВ, тобто співвідношенню економічно ефективних витрат ресурсів до фактичних.

4) На підставі попередніх співвідношень справедливо наступна рівність:

$$ЕЕ=ТЕ\times АЕ$$

Таким чином, економічна ефективність пов'язана з досягненням ефективності як при виробництві, так і при розподілі, і може бути представлена як результат технічної та аллокативної ефективності.

Для ефективної роботи промислового виробництва та його трансакцій (взаємодії) з усіма суб'єктами ринкової інфраструктури (як внутрішніми, так і зовнішніми) необхідна обґрунтована побудова інтегрованої системи, яка виконувала б функції управління, контролю і регулювання процесами руху матеріальних ресурсів, кадрів, енергоресурсів, інформації та інших потоків [2, с. 42]. Такою системою може бути інтегрована логістизація промислового виробництва, яку можна визначити як управління логістичними процесами перетворення станів елементів виробничої системи.

Інтегрована логістизація промислового виробництва повинна бути основоположною і орієнтована на досягнення підприємством безлічі адаптивних властивостей за допомогою раціонального і комплексного здійснення логістичних функцій і операцій за допомогою форм, методів і механізмів, а також основних об'єктів та сфер застосування.

Раціональна організація і управління промисловим виробництвом передбачає обов'язкове використання основних логістичних принципів: односпрямованості, гнучкості, синхронізації, оптимізації, інтеграції процесів. Логістична організація виробничих процесів передбачає всіляке зменшення невпорядкованості, різноманітності і невизначеності як у просторі, так і у часі. Розвиток логістичної інфраструктури адекватної рівню ринкових змін має відбуватися на основі визначення передумов та основних принципів реалізації даного процесу. Одним з найважливіших характеристик якості функціонування логістичної системи є безпека.

Гончаренко Н.В.

к.е.н., доцент

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ФОРМУВАННЯ ПОНЯТІЙНО-КАТЕГОРІАЛЬНОГО АПАРАТУ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА

Перспективним напрямом розвитку аграрного сектору в Україні є органічне виробництво. У 2018 р. на відповідність міжнародним стандартам у сфері органічного землеробства в Україні сертифікували виробництво 501 аграрне підприємство. За 10 років їх кількість зросла на 383. Подальше зростання кількості виробників органічної продукції сприятиме активізації підприємництва і зайнятості сільського населення, екологізації аграрного виробництва, покращенню якості сільськогосподарської сировини і харчових продуктів.

Нині, на стадії становлення, нагальним є формування теоретико-інституціонального забезпечення органічного землеробства. Зокрема, триває наукова дискусія щодо визначення сутності категорії «екологічне виробництво». Критичний аналіз наукових публікацій показав, що найчастіше учені розглядають органічне виробництво як «систему організації